

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117216752
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117216752.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: V. I., T.. XX.X.XXXX, H. W. XX, XXX XX R., o zaplatenie 836,50 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/158/2017 - 36 zo dňa 30.10.2017 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e s a rozsudok.

II. Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) žalobu zamietol, rozhodol, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že medzi žalovaným ako dlžníkom a žalobcom ako veriteľom bola dňa 13.12.2004 uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej sa žalobca ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému úver v sume 14000,-Sk. Trestným rozkazom č. k. 32T/88/2007-360 zo dňa 01.02.2011 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06.04.2011. S poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 31 Cdo/3620/2010, R 36/2008 a Ústavného súdu ČR sp. zn. ÚS 384/2005 konštatoval, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je zmluvou platnou, pričom žalobca sa jej relatívnej neplatnosti voči žalovanému nedomáhal.

Plnenia sa žalobca mohol domáhať pri omeškaní s plnením každej jednotlivej splátky, pričom posledná splátka mala splatnosť dňa 27.09.2005. Ak teda žalobca podal žalobu na tunajší súd až dňa 21.09.2016, podal ju až po uplynutí 3 - ročnej premlčacej lehoty a to aj pri rešpektovaní § 112 OZ.

Len na okraj veci súd uvádza, že ak by aj uplatnený nárok posudzoval podľa ustanovení o náhrade škody, nemohol by ho vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným priznať, nakoľko došlo k uplynutiu ako subjektívnej, tak aj objektívnej premlčacej lehoty.

O trovách konania súd rozhodol podľa 255 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že právo na náhradu škody sa premlčuje za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. K udalosti došlo dňa 6.4.2011 a teda nárok bol uplatnený v premlčacej dobe. Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 až § 381 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu ako aj na webovej stránke. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v takom rozsahu, v ktorom sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých má odvolací súd po stránke kvalitatívnej rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených žalovaným, to, či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, vychádzajúc z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

6. V odvolaní žalobca nespochybňuje spotrebiteľský charakter zmluvy. V podstate jedinou odvolacou námietkou žalobcu je 10 - ročná premlčacia doba.

7. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na desaťročnú premlčaciu dobu pri náhrade úmyselne spôsobenej škody, odvolací súd poznamenáva, že týmto argumentom žalobca nereflektuje na podstatné závery súdu prvej inštancie obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Napriek tomu však odvolací súd, súc viazaný odvolacími dôvodmi, k tejto námietke žalobcu uvádza, že pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba a to subjektívna (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a objektívna (§ 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne na sebe nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže prekročiť. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia je vždy potrebné rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného týkajúcu sa jeho vedomosti o škode a vedomosti o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, teda o zodpovednom subjekte.

8. Žalobca ako poškodený sa dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá najneskôr dňa 6.4.2011, kedy nadobudol právoplatnosť trestný rozkaz Okresného súdu Prešov zo dňa 1.2.2011 č.k. 32T/88/2007. Žalobu na náhradu škody zo dňa 14.9.2016 žalobca podal na prvoinštančnom súde dňa 21.9.2016, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby vyplývajúcej z ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Teda aj keby súd pripustil 10 - ročnú objektívnu premlčaciu dobu, žaloba bola podaná po uplynutí 2 - ročnej subjektívnej premlčacej doby. V tomto konkrétnom prípade by riešenie otázky dĺžky objektívnej premlčacej doby nemalo žiaden význam, nakoľko by nič neovplyvnilo na správnosti výroku vo veci samej.

9. Odvolacia námietka žalobcu týkajúca sa tvrdenia súdu o absencii rozhodnutia o nároku na náhradu škody alebo jej časti v trestnom konaní je zmätočná, nakoľko súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí takýto názor nevyslovil, preto sa odvolací súd touto námietkou nezaoberal.

10. Správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

12. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola v plnom rozsahu úspešná žalovaná, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. Nakoľko však žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania zo spisu nevyplývajú, odvolací súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).